

מה:

עין משפט
נר מצוה

לֵב אֱמִי מִיָּה מֵהֶלֶל יֵט
הִלְכָה יָד פִּתְּחָה עֵשֶׂן חֵל
טוֹשֵׁעַ אִיחָ סִי שֶׁלֹּא סָעִיף
יָד:
לֵב ב' מִיָּה שֶׁס טוֹשֵׁעַ שֶׁס
סָעִיף טוֹ:

רַב גִּיסִים גֵּאָן

דאי ר' אלעזר האמר כל
העולם כולו מאוקינט
הוא שותה, איתא לדר
אלעזר כהדא ברייתא
הכתובה בפ' א' דמסכת
תענית תניא ר' אלעזר
אמר כל העולם כולו
מאוקינט הוא שותה,
שנא' ואר יעלה מן הארץ.

רבינו חננאל

[illegible]

להודיעך כחן דרבינן. ואם תמא
כחו דר' יוחנן בן נורי
הואל וניעור קני שביה ובה דהמרי
שביה לאו קולא היא אלמא חומרא היא
קולא דהי דרבינן וואס ויכול
להולין תמא תמא דרבינן וואס
בשמעתא דאין דין אלס וכלס שוין
למ"ד אין קוין שביה ולקמן נמי
קרי ליה חומרא דקאמר לרביא אי
אשמשעין הלכס כרבי יוחנן בן נורי
היא בן לקולא בן חומרא ש"ן קולא
גבי אלס וחומרא גבי כלס:

כיום טוב הרי הן כרגלי כ"א אדם.
פי' כחומר שחיה כבן ראשון
והוא נתן לנחור הרי הן כרגלי
ראשון, אבל אין לפרש עליושה הרי הן כרגלי
כל אדם שהן בידו דהא בור עולי בבל
אחריהן כשמוך דהוי כרגלי הממלא
אחלאמא כן היחא דלא קטו שכימה הרי
הן כרגלי הושה ראשון ולקמן (ד"ה)
המחא גבי נחורו המושכי ומעשיה
העושין הרי הן כרגלי כל אדם
ובמסכתא דמסכת בילה (ד"ה) קמי
בבדלה הרי הן כרגלי הממלא משמע
* דהכל אחד:

לִיקְנוּ שְׂבִיתָהּ בְּאִקְוִיָּנוּ. וְאִפְלוּ
אֵם אֶל תַּחֲמוּיָן לִמְעַלָּה
מִי (ה) וְהַעֲבִין מִזְמֵן מִלְּמַעַלָּה
מִגִּבּוֹרָיו מִי כִּיּוֹן שֶׁלֹּא הָיִים מִתְּחִילָה
יִשְׁדַּח חֲשׂוֹנִין כְּאִלוּ מוֹנִיחִין בְּזָרֵק וְלֹא
דָּמּוּ לַפְסִיקָה שֶׁשָּׁהָה עַל הָיִים וְכִיּוֹן
דָּקְנוּ שְׂבִיתָהּ בְּאִקְוִיָּנוּס אַע"פ שֶׁבִּזְאוּ
לִמְעַלָּה מִי חָזַק אֵלֶּה ד' אֲמוֹת
דְּבִרָה הֵן חוץ לַחֲמוֹס וְעֵצוּדָל דְּר"ג
דְּפִרְקִי (עֲלֵי מַגֵּן) וְאֵל חוץ לַחֲמוּיָן לִמְעַלָּה
מִי כִּי לֹא הָיָה בְּחוּץ הַחֲמוֹס מֵאִי הָיָה
הָיָה מֵאוֹס שֶׁגַּם שֶׁנֶּחֱמָשׁוֹת שֶׁנֶּחֱמָשׁוֹת
קִנְיַת שְׂבִיתָה הָיוּ לִמְעַלָּה מִי וְלֹא קָנוּ
שְׂבִיתָה בְּזָמוֹס מִקּוֹם וְאִיכָּא שֶׁבִּזְאוּ
בְּחוּץ י' הָיָה לֵהֶם שְׂבִיתָה וְהִיא שֶׁבִּזְאוּ
אֲלֵפִים אֲמָה לְכָל רוֹחַ:

לִימָא דִּילָא בְּרַבִּי אֲמִיצוּרָה. וְאִתְּ
וּלְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הוּא שְׂמֵתָה לִיקוּט
מִן הַכִּפּוּס הוּא שְׂמֵתָה לִיקוּט
הַחֵסֶד אִי יֵשׁ חֲמוּמִין לְמַעְלָה מִי יֵשׁ
לְמַד אֲפִילוּ יֵשׁ חֲמוּמִין לֹא שִׁיךְ קִינִן
שְׂמֵתָה בְּרַחֲמֵי:

איבעית אימא דזי ספק
דדבריהם. אף ע"ג
דזו דזכר שיש לו ממזרין יאמר רב
אשי ברש ביה (דף ד'). דדבר שיש לו
ממזרין (ו) אפי' באלף לא בטיל אפילו
בספק דבריהם צעירוב הקולו:
כל

וליקני שביתה בעבים תיפשוט
ליקני שביתה בעבים לעולם א

מי שהוציא והו פרק רביעי עירובין

ובלבד. שלא יפשוט זה ידו לתוך שמים המיונות שאין להם כסף כלום ויוציא לשם פתו או חפצו דחפציו כרגליו דחמין (ויש' דף לז.) ההכמה והכלים כרגלי הצעלים י"דכל ר' אמות דכל חד שייהי רבנן לגביה כרשות היחיד ואסור להכניס והוציא מחוץ להם ולתוכן. ולא דמי להי' מרוד וכן וכלתה ומדו

מותרך שלו לתוך של
מצעי מובלע ביניהן
מותרין עמו ושנים
זה אומר רבי שמעון
ש חצירות הפתוחות
הרכים עירבו שמים
ות עמהן והם מותרות
אסורות זו עם זו:
וכר ר' יוחנן בני גורי
הפקד קונין שבייתה
בלים והא דקמפלגי
דרבנן דאע"ג דאיכא
ה ישן נמי קנה קמ"ל
יוחנן בני גורי בעלמא
יוחנן בני גורי בעלמא

השבתה והכא היינו
הישן נמי קנה אמר
שירדו מעי"ט יש להן
ב"ט הראי הן כרגלי
למא קסבר רבי יוחנן
ששבתה הא מני ר'
ת חפצי הפקר אין
א רבי יוחנן ולא רבנן
הא שמעתא א"ל רב
בגשמים הסמוכין
אותה העיר דעתם
ס"ד דתנן "בור של
אותה העיר כרגלי
בכל כרגלי הממלא
יש להן אלפים אמה
אלא לאו ש"מ הא
רבנן כי אתא לקמיה
אמר רב ספרא וליה
גמאי לא תימא ליה
תך גשמים הסמוכין
הן אלפים אמה לכל
אותה העיר מיבעיא
ב הראי הן כרגלי כל
תה באוקיינוס לימא
ר' אליעזר "הא אמר
יינוס הוא שותה אמר
תקשרו מערב יום טוב
והנך אחריני ניתנו
וייהו ואיבעית אימא
פסק דדבריהם להקל
ה מ' דאי יש תחומין
בעיבא מיבלע בלעיי
כל

הוא של הפקר: **כרגלי הממלא**. דכל מיני ההפקירה מאן דמננה אלמנה מידי ההפקירה אין קוין שבימה: **ומונא אידך צור של** ו שבימה דהינן" כרגלי כל אדם: **כי אחא**. אבני לקמיה דרז ו שעת אשאי העיר ארז משום דעת אשאי העיר ארז לשנא וסו: **ליקנו שבימה באוקיאות**. ששנתו שם אחש והיום שאלו ו **בך**. שראה אחש קשורות אורזו לעמלא: והני אחרוני נינבו. מדקמתי במים שקטן שבימה אחש ענבים וירדו היום דמותה **מיכלע בלעיי**. וכמאן דליחנהו דמו ולא קנו להו שבימה אחש: ה

מסורת הש"ס

(א) לקמן [ומן] עת. 65.
(ב) וי' חס' לקמן מת. ד"ה
והפחותה. (ג) ולעיל לה:
לקמן מת. לו: ד"ה לה: ע"ש
כדש"י. (ד) ד"ה לט.
(ה) תעני ע. (ו) וסבת לה.
י"ח. (ז) ולעיל תג. (ח) ע"י
רש"ל ורש"י. (ט) כס"א:
אחר. (י) כס"א: ואין.
(כ) כס"א: שט"ס. ולפניו
היה כל אדם.

הגהות הב"ח

(א) תושב ד"ה ליקט וכו'
והעבים שומץ: (ב) ד"ה
ליועית וכו' דאפי' כאלף:

גליון הש"ס

גמ' בנשמים השמימים
לעיר, עי' לקמן דף מז
ע"כ תוס' ד"ה והכלים:
תוס' ד"ה ב"ש וכו'
דהכל אחד, עי' לקמן דף
נז ע"כ תוס' ד"ה הכל
בבבית:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones